

سوره قمر

شماره: ۵۴

جزء: ۲۷

محل نزول: مکه

ترتیب نزول: ۳۷

تعداد آیه: ۵۵

ahlolbait.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش

همیشگی.

اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

قیامت بسیار نزدیک شد، و ماه از هم شکافت. (۱)

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

و اگر معجزه ای را ببینند، روی بگردانند و گویند: [این]

جادویی همیشگی است! (۲)

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ^ج وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ

و [قرآن، رسالت پیامبر و معجزه را] انکار کردند و هواهای نفسانی خود را پیروی نمودند، در حالی که هر کاری [چه خیر و چه شر، چه حق و چه باطل در قرارگاه ویژه خود] قرار می گیرد [و اینان به زودی خواهند دانست که قرآن و پیامبر بر حق است یا معبودانشان؟] (۳)

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

بی تردید آنچه از خبرها [ی گذشتگان] که [در آن] مایه بازداشتن

[از کفر و شرک و گناهان] است برای آنان آمده است. (۴)

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

[این خبرها] پندی رساست، ولی هشدارها [به این

ستمکاران لجوج] سودی نمی بخشد. (۵)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ

بنابراین از آنان روی بگردان [و] روزی را [یاد کن] که آن دعوت
کننده [یعنی اسرافیل] آنان را به امری بس دشوار و هولناک دعوت

می کند. (۶)

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

در حالی که دیدگانشان [از شدت ترس] فرو افتاده، هم
چون ملخ های پراکنده از گورها بیرون آیند. (۷)

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ ط يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

شتابان به سوی آن دعوت کننده می روند و کافران

می گویند: امروز روز بسیار سختی است. (۸)

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا
مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

پیش از آنان قوم نوح [پیامبران] را تکذیب کردند، پس بنده ما
[نوح] را هم تکذیب کردند و گفتند: دیوانه است، و جن زده ای
است [که آثاری از گزند جن در او می باشد.] (۹)

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ

پس پروردگارش را خواند که من مغلوب شده ام [و از ستم و
زورگویی آنان دلتنگم] بنابراین انتقام [مرا از اینان] بگیر. (۱۰)

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

پس [در پاسخ درخواستش] درهای آسمان را به آبی بسیار

فراوان و ریزان گشودیم، (۱۱)

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

و زمین را به [جوشیدن] چشمه هایی [پر آب] شکافتیم؛ پس آبِ

آسمان و زمین برای کاری که مقدر شده بود به هم پیوستند، (۱۲)

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَاحِ وَدُسُرٍ

و او را بر کشتی که دارای تخته ها و میخ ها بود

سوار کردیم، (۱۳)

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ

که زیر نظر ما روان بود. [و این] پاداشی بود برای کسی که

مورد تکذیب قرار گرفته بود. (۱۴)

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

و بی تردید آن سرگذشت را [برای آیندگان] مایه پند و عبرت

باقی گذاشتیم، پس آیا پند گیرنده ای هست؟ (۱۵)

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

پس عذاب و هشدارهایم چگونه بود؟ (۱۶)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

و یقیناً ما قرآن را برای پند گرفتن آسان کردیم، پس آیا پند

گیرنده‌ای هست؟ (۱۷)

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

قوم عاد [پیامبرشان را] تکذیب کردند، پس عذاب و

هشدارهایم چگونه بود؟ (۱۸)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ
نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ

ما بر آنان در روزی شوم که شومی اش استمرار داشت، تندبادی
سخت و بسیار سرد [به عنوان عذاب] فرستادیم، (۱۹)

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

که مردم را [از زمین] برمی کند [و بعد از آن عذاب،] گویی
تنه های نخلی بودند که ریشه کن شده اند. (۲۰)

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

پس عذاب و هشدارهایم چگونه بود؟ (۲۱)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

و یقیناً ما قرآن را برای پند گرفتن آسان کردیم، پس آیا پند

گیرنده ای هست؟ (۲۲)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

قوم ثمود بيم دهندگان را تکذيب کردند. (۲۳)

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِي
ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

پس گفتند: آیا ما بشری از جنس خود را که [تک و] تنهاست [و
جمعیت و نیرویی با خود ندارد] پیروی کنیم؟! در این صورت در
گمراهی و دیوانگی خواهیم بود. (۲۴)

أَلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ

آیا از میان ما فقط بر او وحی نازل شده است؟! [نه، چنین نیست]
بلکه او بسیار دروغگو و پر افاده و متکبر است [که می خواهد بر

ما بزرگی کند.] (۲۵)

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِيرُ

در فردای نزدیک خواهند دانست که بسیار دروغگو و پرافاده

و متکبر کیست؟ (۲۶)

إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

[به صالح گفتیم:] ما برای آزمایش آنان یقیناً آن ماده شتر
[درخواست شده] را خواهیم فرستاد؛ پس در انتظار سرانجام آنان
باش و شکیبایی پیشه کن. (۲۷)

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ فِيسْمَةِ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

و آنان را خبر ده که آب آشامیدنی میان آنان و ماده شتر تقسیم شده است؛ هریک در زمان نوبت خود بر سر آب حاضر شوند. (۲۸)

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

پس آنان یارشان را [که برای پی کردن ناقه آماده کرده بودند] فرا خواندند و [او] دست به کار شد و [ماده شتر را] پی کرد. (۲۹)

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

پس عذاب و هشدارهایم چگونه بود؟ (۳۰)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ

ما بر آنان یک فریاد مرگبار فرستادیم، پس همه آنان به صورت گیاه خشکی که در آغل چهارپایان جمع می کنند، درآمدند. (۳۱)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

و یقیناً ما قرآن را برای پند گرفتن آسان کردیم، پس آیا پند

گیرنده ای هست؟ (۳۲)

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذُرِّ

قوم لوط بیم دهندگان را تکذیب کردند. (۳۳)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ
نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

ما بر آنان توفانی سخت که با خود ریگ و سنگ می آورد
فرستادیم [در نتیجه همه را هلاک کرد]، مگر خاندان لوط را که
سحرگاهان نجاتشان دادیم. (۳۴)

نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

[این] نعمت و رحمتی از سوی ما بود، این گونه کسی را که

سپاس گزار است، پاداش می دهیم. (۳۵)

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ

به راستی لوط آنان را به مؤاخذه سخت ما بیم داده بود، ولی [آنان
با وی] در بیمها و هشدارها [یش] سرسختانه مجادله و ستیزه
کردند. (۳۶)

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنُذِرِ

و از میهمانانش [که در حقیقت فرشتگان ما بودند] کام جویی
خواستند، در نتیجه دیدگانشان را محو و نابینا کردیم؛ پس [گفتیم:
طعم] عذاب و هشدارهایم را بچشید. (۳۷)

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ

به یقین در سپیده دم عذابی پیگیر و پایدار

به آنان رسید. (۳۸)

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ

پس [گفتیم: طعم] عذاب و هشدارهایم را بچشید. (۳۹)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

و یقیناً ما قرآن را برای پند گرفتن آسان کردیم، پس آیا پند

گیرنده ای هست؟ (۴۰)

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ

و همانا برای فرعونیان بیم دهندگان آمدند. (۴۱)

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ

[آنان] همه معجزات و آیات ما را تکذیب کردند؛ در نتیجه آنان را

[به عذابی سخت] گرفتیم، گرفتن توانایی شکست ناپذیر و

نیرومند. (۴۲)

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

آیا کافران [شهر] شما از اقوامی که بر شما دریم، بهتر و برترند [تا به سبب بهتری و برتری مصون از عذاب باشند؟] یا برای شما در کتاب های آسمانی امان نامه ای هست [که هر جرمی را مرتکب شوید عذابی نخواهید داشت؟!] (۴۳)

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ

یا [آنکه] می گویند: ما گروهی متحد و پشتیبان یکدیگریم [که هرکس بخواهد آسیبی به ما رساند، با قدرت هرچه تمام تر از او انتقام می گیریم؟] (۴۴)

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

به زودی [این] گروه [متحد در جنگی که خود بر ضد مؤمنان
تدارک می بینند] شکست می خورند و پشت کنان می گریزند.

(۴۵)

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةِ أَذَىٰ وَأَمْرٌ

بلکه وعده گاهشان قیامت است، و قیامت هولناک تر

و تلخ تر است. (۴۶)

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

بی تردید گنهکاران در گمراهی و انحراف و در آتش

افروخته‌اند. (۴۷)

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

روزی که با صورت در آتش کشیده می شوند [و به آنان

می گویند:] سوزندگی و عذاب دردناک دوزخ را بچشید. (۴۸)

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

ما هر چیزی را به اندازه آفریدیم. (۴۹)

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَّمَحٍ بِالْبَصْرِ

و فرمان ما جز فرمان واحدی نیست که مانند یک چشم بر

هم زدن است. (۵۰)

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

بی تردید ما هم مسلکان شما را [که در گذشته به سر می بردند، به خاطر

طغیانشان] هلاک کردیم؛ پس آیا پند گیرنده‌ای هست؟ (۵۱)

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

و هر عملی را که انجام دادند در نامه‌های

اعمالشان ثبت است. (۵۲)

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ

و هر کوچک و بزرگی [از اعمالشان در آن]

نوشته شده است. (۵۳)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

یقیناً پرهیزکاران در بهشت ها و [کنار] نهرا هستند؛ (۵۴)

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

در جایگاهی حق و پسندیده نزد پادشاهی توانا. (۵۵)